

Les imatges que heu vist són gairebé el final
d'aquesta història...

1

PERÒ val més que comencem pel principi. I aquesta aventura va començar a principis d'estiu, fa gairebé dos mesos, tot just acabades les classes, en una llibreria de vell.

Una llibreria de vell, perquè ens entenguem, és un lloc on es venen llibres usats. Els llibres usats són els que ja ha llegit algú abans que nosaltres. És diferent de les sabates usades, perquè els llibres, tot i que hagin pertangut abans a algú, mai no fan pudor.

La llibreria és d'en Bernardo, un tipus curiós que, més que no pas de llibreter, té aspecte de vell llop de mar. És alt i prim. Camina sempre encorbat. Porta una llarga barba blanca força despendinada. Unes ulleres rodones ben petites. Té les mans ossudes i un somriure ample, de dents blanques totes molt ben ordenades.

Va heretar la llibreria del seu pare. I el seu pare del seu pare. I així successivament. Està situada al barri Gòtic de Barcelona. En Bernardo

i la seva néta, l'Esther, viuen al pis de sobre, al qual es puja per una escala de cargol, de fusta vella que grinyola, que hi ha al bell mig del local. I el local... se sap que és una llibreria pel rètol que hi ha penjat a fora, que diu: «Ambigú. Llibres vells i antics. Compravenda.» En realitat, l'espai està ple de tota mena d'andròmines com ara un piano sense dents, una gàbia oberta de bat a bat sense cap ocell a dins, una vella gramola plena de pols, uns quants gats que hi dormiten o les ombres del que, segons diuen alguns, són fantasmes però que, en realitat, corresponen a les teranyines que pengen de bigues i prestatgeries.

El que a nosaltres ens interessa, però, no és pas el que es veu a la llibreria, sinó el que no s'hi veu. O sigui, el soterrani. I també ens interesen els tres personatges que ocupen aquesta part amagada, és a dir, els protagonistes d'aquesta història: l'Esther, en David i en Sebas.

Al soterrani de la llibreria s'hi entra per una trapa dissimulada a terra, a la part de darrere de la llibreria, la més allunyada del carrer. S'hi baixa per una escala de pedra dreta i boteruda. En Sebas, per cert, hi ha relliscat més d'un cop i ha provocat amb l'estrèpit una mena de revolució entre els gats que viuen al local.

Els tres personatges del soterrani estan fixats per la policia. No perquè hagin fet res mal fet sinó perquè, en més d'una ocasió, han ficat el nas on ningú no els demanava. O, com diuen en Sebas, en David i l'Esther, perquè, més d'un cop, han col·laborat amb la policia per resoldre'ls un cas.

A les seves fitxes, i sota el títol dels Ambigú –els van posar aquest nom per la llibreria, és clar–, hi diu:

Esther Vilaginés i Olivart: néta de Bernardo Vilaginés i Bohí, llibreter propietari de la llibreria de vell Ambigú.

15 anys. N'aparenta algun més, pel seu caràcter decidit i la seva capacitat de convèncer tothom del que li passa pel cap. Gran lectora, molt bona en matemàtiques. Experta en dibuix, imitació de signatures. Té una gran habilitat per als treballs manuals: maquetes, panys, electricitat. Ha participat, sense permís, però amb èxit, en diverses investigacions policials.

David Borràs i Rossell: fill dels amos de la botiga de queviures Endrapant.

17 anys. És un tipus llest i relaxat, gran esportista, en molt bona forma física. Als estius treballa com a socorrista de la piscina municipal. És

campió de Catalunya de surf de vela. Té coneixements d'astronomia i electrònica. És radioaficionat –sota vigilància en més d'una ocasió per haver interceptat converses per ràdio dels cosos de seguretat.

Sebastià Teixidó i Germain: fill dels enginyers Pol&Germain.

16 anys. És un boig dels ordinadors. *Hacker* reconegut, referent per a tots els usuaris de la xarxa. Se'l coneix per l'aliès Nostradamus. Ha ajudat la policia a resoldre alguns casos en què la informàtica era essencial. És un expert en jocs en xarxa i compon cançons per ordinador.

De fet, els nostres protagonistes han tingut accés a les seves fitxes gràcies a la perícia d'en Sebas, que ha entrat via Internet als arxius de la policia.

Com que les missions en què participen són força perilloses i arriscades, la tinent Cubells, cap de la policia, ha demanat en diverses ocasions a en Bernardo que els clausuri el soterrani que fan servir com a centre d'operacions. No els sembla bé que els nois es dediquin a ficar el nas en els seus assumptes. L'Esther, en Sebas i en David pensen que el que els molesta és, més aviat, que trobin les pistes que els inspectors no són

capaços de trobar i amb què es resol un cas rere l'altre.

Fa un parell de mesos, en canvi, l'aventura no va començar pas a les comissaries de la policia ni al despatx de cap detectiu ni tampoc gràcies a una conversa de ràdio interceptada per en David. No. L'aventura va començar a la llibreria d'en Bernardo o, millor dit, i com ja podeu imaginar, al soterrani de l'Ambigú.

S'ha de dir, perquè és important que se sàpiga, que al soterrani hi ha llibres molt antics. En Bernardo sempre comentava amb els gats que qualsevol dia baixarien a arxivar tot allò, però aquell «qualsevol dia» no arribava mai. Feia molt de temps que cap adult no entrava a revisar aquella sala. Deien que hi havia documents valuosos, de moltes èpoques diferents, llibres i llibrots que s'hi havien amagat. Per això no ens pot pas estranyar que s'hi guardés un secret important, desconegut i misteriós.